

БИОГРАФИЈА

Зоран Калезић

Зоран Калезић из Косова Луга код Даниловграда своје прве музичке кораке прави већ своје десете године када је као талентовано дете певао и глумио на школским приредбама, Његов отац Драгиша, бивши главни уредник Радио Титограда, никако није волео да се његов син бави тим „неозбиљним занимањем“, па га је упутио да учи средњу техничку школу са надом да ће једног дана завршити факултет. Послушни и лепо васпитани син предано је учио, али ни певање није заборавио. У потаји се уписао у КУД „Будо Томовић“ и певао је на њиховим аматерским приредбама. Ускоро на једном такмичењу младих певача освојио је награду „први глас Титограда“, а нешто касније и трофеј „Први глас Црне Горе“. Крајем 60 тих година прошлог века, као солиста групе „Подгоричани“ снима четири сингла са композицијама Аце Кораћа. Прелазак у Београд омогућио му је да почне са снимањем плоча и да постигне своје највеће успехе.

Његов карактеристични промукли глас, сетне песме, најчешће аутора Аце Степића, као и текстови за најширу публику донели су му велику популарност. Први соло наступ има на „Београдском пролећу“, где учествује поред Драгана Стојнића, Цунета Гојковића, Душана Јакшића и др. Затим се нижу наступи и награде на фестивалима: 1971. Прва награда на фестивалу забавне песме „Црна Гора 71“ за песму „Због ђевојке Црногорке“; 1973. Прва награда на фестивалу „Акорди Косова“ за ауторску песму „Вратићу се мајко“ за /текст и композицију/; 1978. Прва награда на фестивалу „Илица 78“ за песму „Једној жени које нема више“ чији је аутор и коју је посветио Силвани Арменулић. Поред многобројних награда које је Зоран Калезић добијао од почетка каријере, трофеја и одличја која красе његов досадашњи рад на естради, добио је још и другу награду на Фестивалу народне музике у Паризу, прву награду на фестивалу „Београдско пролеће“. Године 1984. добитник је награде свог родног града „Дан ослобођења“.

Шест ипо година је био председник Удружења естрадних уметника Србије.

Власник је Естрадне награде Србије и носилац статуса Истакнутог уметника, али као своју највећу награду увек издваја своју породицу. Поред музике Зоран налази времена за многе друге ствари, али музика остаје његова највећа љубав. Ретки су певачи који су продали преко 15.000. 000 носача звука, Зоран Калезић је један од њих. Увек веран себи и музици, иде даље крупним корацима борећи се да из себе извуче најбоље и најискреније се да својој публици.